

R: Leží na zemi a zpívá,
leží na zemi a přemítá,
leží, do nebe se dívá,
je-li pravda stále ukrytá
jen tam...?
Tělo do země mu vrůstá,
stromy kořenů ho vítají,
oči otevřou i ústa,
pohledem se zeptají:
„Jsi sám?“

1. Tělo do země mu vrůstá,
až někam k pramenům,
tiše říkají mu: „Zůstaň,
své žízně
zbav se a podívej...
Vstříc ti jdou ruce kořenů,
nech se obejmout
a s mízou stoupej výš a výš...“

R:

2. Staň se javorem a vnímej,
jak šeptá listoví,
nad vrcholy hor se vznes
na křídlech ptáků,
jako batole se dívej,
vítr ti napoví,
na své zavolej
a úctu vzdej jim.
Jak? Víš sám...

Lado!
Živo!
Rode!
Velese!

R:

3. Tělo do země mu vrůstá,
až někam k pramenům,
tiše říkají mu: „Zůstaň,
své žízně zbav se a podívej...
Vstříc ti jdou ruce kořenů,
nech se obejmout
a s mízou vzhůru stoupej,
staň se javorem a vnímej
jak šeptá listoví,
nad vrcholy hor se vznes
na křídlech ptáků,
jako batole se dívej,
vítr ti napoví,
na své zavolej
a úctu vzdej jim.
Jak? Víš sám...“

Lado!
Živo!
Rode!

Ve lese!